BESLUITEN

BESLUIT (EU) 2015/320 VAN DE COMMISSIE

van 27 januari 2015

betreffende SA.26547 (11/C) (ex NN 49/10 en CP 241/2008) — België — Stichting Duurzame Visserijontwikkeling — Misbruik van steun N 274/03

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2015) 321)

(Slechts de teksten in de Nederlandse en de Franse taal zijn authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

DE EUROPESE COMMISSIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 108, lid 2, eerste alinea,

Gezien de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde bepalingen [1] te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken, en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. DE PROCEDURE

(1) Op 26 juni 2003 heeft België bij de Europese Commissie een staatssteunregeling ter financiering en oprichting van de Stichting Duurzame Visserijontwikkeling (hierna de „SDVO" genoemd) aangemeld, een vereniging zonder winstoogmerk met als doel de duurzame ontwikkeling van de Belgische visserijsector. De aangemelde bepalingen hebben betrekking op de financiering van de SDVO en bevatten onder meer de statuten van de SDVO. De Commissie heeft vervolgens haar goedkeuring aan de regeling gehecht op 16 december 2003 [2].

(2) Op 9 september 2008 heeft de Commissie een klacht ontvangen (geregistreerd als CP 241/2008) waarin melding wordt gemaakt van misbruik door de SDVO van de in het kader van de regeling betaalde steun.

(3) Bij brief van 17 november 2008 heeft de Commissie de Belgische autoriteiten om verduidelijking gevraagd. Het bij brief van 18 december 2008 ontvangen verzoek van de Belgische autoriteiten om de antwoordtermijn met een maand te verlengen, werd ingewilligd. Bij brief van 16 januari 2009 hebben de Belgische autoriteiten de Commissie informatie verstrekt.

(4) Bij brief van 10 september 2009 hebben de Belgische autoriteiten overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad [3] (de „procedureverordening") het jaarverslag (2008) van de SDVO aan de Commissie overgelegd.

(5) Bij brief van 19 januari 2010 heeft de Commissie de Belgische autoriteiten om verdere verduidelijking gevraagd. Bij brief van 18 februari 2010 hebben de Belgische autoriteiten om een verlenging van de termijn verzocht, die werd verleend tot 9 april 2010. Bij brief van 12 april 2010 hebben de Belgische autoriteiten de Commissie informatie verstrekt.

(6) Bij brief van 19 januari 2010 heeft de Commissie de reclamant gevraagd of hij zijn klacht wilde handhaven aangezien de firma cvba Schelpdier en vis, een dochteronderneming van de SDVO, haar activiteiten had stopgezet.

(7) Bij brief van 18 februari 2010 heeft de reclamant aangegeven waarom hij zijn klacht wilde handhaven.

---

[1] PB C 149 van 20.5.2011, blz. 10.
[2] PB C 28 van 31.1.2004, blz. 3.
[3] Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1).

(8) Het dossier is op 22 oktober 2010 naar het NN-register overgeheveld.

(9) Bij brief van 23 maart 2011 heeft de Commissie België in kennis gesteld van haar besluit om ten aanzien van deze steun de procedure van artikel 108, lid 2, VWEU in te leiden.

(10) Het besluit van de Commissie tot inleiding van de procedure is in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ([4]) bekendgemaakt. De Commissie heeft de belanghebbenden uitgenodigd hun opmerkingen over de steun te maken.

(11) Bij brief van 7 juni 2011 heeft de Commissie via de Belgische autoriteiten opmerkingen van de begunstigde van de regeling ontvangen met betrekking tot het besluit tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure. De Commissie heeft geen verdere opmerkingen ontvangen van de reclamant of enige andere belanghebbende.

2. **OMSCHRIJVING**

(12) De oorspronkelijke regeling is aangemeld bij brief van 26 juni 2003. Zij is geregistreerd onder nummer N 274/03.

(13) Deze regeling voorzag jaarlijks in een betaling aan de SDVO van circa 2 miljoen EUR aan staatsmiddelen die de SDVO overeenkomstig haar statuten in staat moesten stellen om via verscheidene activiteiten of projecten te werken aan de duurzame ontwikkeling van de visserij.

(14) De regeling wordt gefinancierd met een deel van de bedrijfsvoorheffing die werkgevers in de visserijsector aan de federale overheid verschuldigd zijn.

(15) De regeling is door de Europese Commissie als verenigbaar met de interne markt beschouwd op basis van artikel 107, lid 3, onder c), VWEU, met name omdat uit de informatie in de kennisgeving en in de statuten van de SDVO bleek dat de SDVO kortetermijnprojecten van algemeen belang zou aangaan die aansluiten bij de maatregelen van artikel 15 van Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad ([5]).

3. **DE KLACHT**

(16) Volgens de reclamant hebben de SDVO en de cvba Schelpdier en Vis staatssteun die oorspronkelijk was bedoeld om de visserijsector als geheel te helpen, gebruikt om een commercieel aquacultuurproject voor mosselen te lanceren en hebben zij daarbij de concurrentie op de markt verstoord.

(17) De reclamant voegde daaraan toe dat de SDVO door het uitoefenen van een commerciële activiteit en vervolgens door het oprichten van een commerciële dochteronderneming, heeft gehandeld in strijd met haar statuten en in tegenspraak met haar rechtsvorm van vereniging zonder winstoogmerk.

(18) Ter staving van deze bewering voerde de reclamant aan dat de SDVO een handelsmerk heeft ontwikkeld, een grootschalige promotiecampagne heeft opgezet en zich heeft beziggehouden met de verkoop van mosselen. Al deze activiteiten en maatregelen zijn typische onderdelen van een commerciële activiteit.

(19) Wat de verstoring van de concurrentie betreft, gaf de reclamant aan dat hij sinds 1994 experimenteerde met het kweken van offshore mosselen voor de Belgische kust. Hij heeft zijn eigen merk ontwikkeld (Belgica Mossel) en verkocht zijn oogst voor het eerst in 2008.

(20) De reclamant concludeerde dat de SDVO de concurrentie verstoort en daarom niet kan worden beschouwd als handelend in het algemeen belang van de visserij- en aquacultuursector.

(21) De reclamant gaf aan dat er met de opheffing van de cvba Schelpdier en Vis naar zijn mening geen einde is gekomen aan de concurrentieverstoring, aangezien de SDVO na de opheffing van die dochteronderneming actief bleef in de mosselhandel.

4. **BESCHRIJVING VAN DE REDENEN VOOR HET INLEIDEN VAN DE FORMELE ONDERZOEKPROCEDURE**

(22) Door de formele onderzoeksprocedure in te leiden, geeft de Commissie te kennen twijfels te hebben over de conformiteit van bepaalde projecten van de SDVO met de statuten zoals deze aan de Commissie waren meegedeeld en door haar waren goedgekeurd. De Commissie vermoedt bijgevolg dat de SDVO misbruik heeft gemaakt van de in het kader van de regeling betaalde steun.

([4]) Zie voetnoot 1.

([5]) Verordening (EG) nr. 2792/1999 van de Raad van 17 december 1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector (PB L 337 van 30.12.1999, blz. 10).

(23) De betwistbare projecten zijn de volgende.

— het **mosselproject**: De SDVO heeft een uitgebreide promotiecampagne voor haar mosselen gelanceerd. In plaats van op de afzetbevordering van mosselen in het algemeen te zijn gericht, is het promotiemateriaal opgebouwd rond een specifieke handelsnaam (Flanders Queen Mussel), is het gericht op een specifieke onderneming (de SDVO) en bevat het tal van verwijzingen naar de geografische oorsprong van de producten (Vlaanderen). Bovendien is de SDVO een langetermijninvestering aangegaan door het mosselproject uit te breiden en daarvoor 87 extra kooien aan te kopen en te exploiteren;

— opsporen van **nieuwe schelpdierbestanden**: De SDVO lijkt te zijn opgetreden als promotor van een experimentele visserijcampagne om na te gaan of er zich commercieel exploiteerbare schelpdierbestanden op het Belgisch continentaal plat bevinden;

— promotiecampagne **Dagverse vis:** Deze campagne is erop gericht het imago van de Belgische visserij te versterken door de dagverse bekende en minder bekende vissoorten die door kustvissers worden gevangen, te promoten bij het grote publiek. Aan de actie nemen topchefs deel, die in hun restaurants minder bekende vissoorten aanbieden. Gehoopt wordt dat als topchefs in hun restaurants minder bekende vissoorten aanbieden, de kustvissers voor deze soorten een redelijke prijs kunnen krijgen, zodat elke schakel in de visserijsector een billijke vergoeding krijgt voor zijn product.

(24) Wat het **mosselproject** betreft, was de Commissie van mening dat de activiteiten van de SDVO haaks staan op haar statuten (en dus op de regeling), aangezien daarin expliciet wordt aangegeven dat de SDVO het imago van de zeevisserij moet versterken zonder zich evenwel op een specifieke onderneming te richten of zonder naar de geografische oorsprong van de producten te verwijzen, en dat de SDVO promotiemaatregelen die op een handelsmerk zijn gebaseerd en/of naar de geografische oorsprong van de producten verwijzen, moet verbieden. Voorts betwijfelde de Commissie of de SDVO, door 87 extra kooien te exploiteren, conform haar statuten en Besluit N 274/03 heeft gehandeld, aangezien dit bezwaarlijk als een kortetermijnactie kan worden beschouwd, maar veeleer kan worden gelijkgesteld met een langetermijninvestering — wat moeilijk kan worden verzoend met het concept van een kortetermijnactie.

(25) De Commissie stelde vast dat het project voor **het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden** niet voorkomt in de takenlijst in de statuten van de SDVO. Met name lijkt het niet overeen te komen met de taken als omschreven onder c) Verbetering van het beheer van de visbestanden en van de controle op de visserij. Het zoeken naar nieuwe commercieel exploiteerbare schelpdierbestanden komt niet overeen met het permanent monitoren van de kwaliteit en de kwantiteit van de levende aquatische hulpbronnen, noch met het monitoren van de sociaaleconomische situatie van de visserijsector of met het verlenen van advies aan de overheid inzake de controle op de visserijinspanning. Het vaststellen van de aanwezigheid van commercieel exploiteerbare schelpdierbestanden op het Belgisch continentaal plat lijkt niet gericht op de instandhouding van die bestanden, doch veeleer op de exploitatie ervan.

(26) De Commissie merkte ten slotte op dat de SDVO in de **promotiecampagne Dagverse vis** de Belgische oorsprong van de producten aanprijst in contrast met vis die door buitenlandse vaartuigen is gevangen, en op die manier heeft verwezen naar de geografische oorsprong van de producten en dus in strijd met haar statuten en met Besluit N 274/03 heeft gehandeld. Desondanks neemt de Commissie er akte van dat de campagne Dagverse vis is aangepast en ten tijde van de vaststelling van het besluit tot inleiding van de procedure geen verwijzing meer bevatte naar de geografische oorsprong van de producten.

5. **OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN**

(27) Nadat het besluit van 2011 tot inleiding van de formele onderzoeksprocedure was bekendgemaakt in het Publicatieblad, heeft de Commissie via de nationale autoriteiten opmerkingen ontvangen van de begunstigde van de regeling, de SDVO.

(28) Van de reclamant werden geen verdere opmerkingen ontvangen.

(29) De SDVO herhaalde zijn standpunt, als volgt:

5.1. **Het mosselproject**

(30) Het mosselproject verliep in twee stappen. In de eerste fase werden 13 model-mosselkooien opgesteld, overeenkomstig de klimatologische en nautische vereisten van de Belgische kust. In de tweede fase werden nog eens 87 mosselkooien opgesteld.

(31) Om na te gaan of het project economisch haalbaar was, moest het hele productie- en commercialiseringsproces in praktijk worden gebracht. De diverse stappen van het proces, inclusief promotieactiviteiten, moesten effectief worden doorlopen.

(32) De promotiecampagne werd in 2007, 2008 en 2009 gevoerd en had, in tegenstelling tot de beweringen van de Commissie, een beperkte duur en impact.

(33) Deze promotiecampagne kan worden beschouwd als van algemeen belang. Het was van meet af aan de bedoeling dat het project na het onderzoeksstadium zou worden overgedragen aan een coöperatie die voor iedereen open staat, ook voor de reclamant.

(34) De SDVO had de bedoeling het handelsmerk Flanders Queen te ontwikkelen voor de specifieke doelstellingen van het project. Dit handelsmerk zou slechts één keer worden gebruikt. Na afloop van het project zou de handelsnaam verdwijnen. Na de overdracht van het project aan de VSVC is echter klaarblijkelijk besloten om verder mosselen onder deze naam te verkopen.

(35) De kosten voor de ontwikkeling van het project en de promotiecampagne mogen niet worden beschouwd als uitgaven in de loop van een normaal productieproces. Het project ging veel verder dan wat een particuliere onderneming zou hebben gedaan, aangezien de ermee verbonden kosten erg hoog zouden oplopen. Een particuliere onderneming zou niet bereid zijn de nodige investeringen te doen louter om uit te testen welke methode het best kan worden toegepast of louter om vast te stellen welke gebieden geschikt zijn voor de mosselkweek.

5.2. **Opsporen van nieuwe schelpdierbestanden**

(36) De SDVO is van oordeel dat het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden binnen de reikwijdte van haar statuten valt. Dergelijke activiteiten moeten immers worden beschouwd als controle- en instandhoudingsmaatregelen zoals bedoeld in categorie c) van de statuten.

(37) Daarnaast is het project een onderdeel van de omschakeling van de visserijvloot die onder meer nodig is geworden door het verlies van visgronden ten gevolge van de installatie van buitengaatse windturbineparken.

5.3. **Promotiecampagne *Dagverse vis***

(38) De SDVO wees erop dat de promotiecampagne was herzien en dat de aanvankelijke verwijzing naar geografische oorsprong was geschrapt.

6. **BEOORDELING**

6.1. **Het *mosselproject*: ontwikkeling van een handelsnaam en reclame**

(39) Zoals hierboven is beschreven heeft de SDVO een uitgebreide publiciteitscampagne voor haar mosselen gelanceerd. In plaats van de afzetbevordering van mosselen in het algemeen te organiseren, is het promotiemateriaal opgebouwd rond een specifieke handelsnaam (Flanders Queen Mussel), is het gericht op een specifieke onderneming (de SDVO) en bevat het tal van verwijzingen naar de geografische oorsprong van de producten (Vlaanderen).

(40) Bijgevolg heeft de SDVO in strijd met haar statuten (en dus de regeling) gehandeld, aangezien in de statuten expliciet wordt aangegeven dat de SDVO het imago van de zeevisserij moet versterken zonder zich op een specifieke onderneming te richten en zonder naar de oorsprong van de producten te verwijzen, en dat de SDVO promotiemaatregelen die op een handelsmerk zijn gebaseerd en/of naar de geografische oorsprong van de producten verwijzen, moet verbieden. De SDVO heeft tevens gehandeld in strijd met Besluit N 274/03, waarin expliciet wordt aangegeven dat geografische verwijzingen niet zijn toegelaten.

(41) De Belgische autoriteiten beweren dat het handelsmerk uitsluitend voor het proefproject werd ontwikkeld. Het zou slechts eenmalig worden gebruikt en op het einde van het project verdwijnen.

(42) De Commissie stelt echter vast dat het handelsmerk zelfs na afloop van het proefproject is gebruikt. Meer nog: na overheveling van het mosselproject aan de VSVC is de verkoop van mosselen onder de naam Flanders Queen Mussel gewoon voortgegaan. Bovendien werd op de SDVO-website vermeld waar de Flanders Queen Mussel verkrijgbaar was.

(43) De Commissie stelt ook vast dat de SDVO verschillende promotie- en publiciteitsevenementen voor de Flanders Queen Mussel heeft georganiseerd in 2007, 2008 en 2009. Het feit dat dergelijke activiteiten herhaaldelijk en gespreid over meerdere jaren hebben plaatsgevonden, wijst erop dat deze campagne niet kleinschalig of tijdelijk was en dus kan worden beschouwd als zijnde van beperkte duur en omvang. Bovendien werd een deel van de publiciteit (in 2008 en 2009) gemaakt nadat de in het kader van het proefproject bestelde studies al waren geleverd. Het eindverslag over de economische haalbaarheid van het mosselproject is geleverd op 22 november 2007 en de resultaten van de evaluatie van de uitvoering van het marketingplan zijn voorgesteld op 21 februari 2008.

(44) Hoe dan ook merkt de Commissie op dat het verbod om bepaalde merken te promoten en in publiciteitsacties te verwijzen naar de geografische oorsprong van de producten, voor alle acties geldt. Zelfs (met openbare middelen gefinancierde) kortlopende projecten mogen dus niet gericht zijn op het promoten van een specifiek merk en mogen geen verwijzingen naar geografische gebieden bevatten. In de regeling en in Besluit N 274/03 is niet voorzien in een uitzondering op deze regel. Een dergelijke uitzondering is trouwens onmogelijk omdat zij in strijd zou zijn met de Visserijrichtsnoeren 2001.

(45) Voorts vindt de Commissie het onwaarschijnlijk dat een dermate grootschalige publiciteitscampagne redelijkerwijs kan worden beschouwd als een actie van algemeen belang: zij is namelijk niet algemeen, maar precies gericht op een specifiek handelsmerk. Dit argument krijgt nog meer gewicht omdat een concurrerend bedrijf zijn eigen merk aan het ontwikkelen was.

(46) Ten slotte zijn uitgaven voor het ontwikkelen van een handelsnaam voor een product dat op de markt zal worden verkocht en voor het lanceren van een publiciteitscampagne uitgaven die bij het normale productieproces horen en bijgevolg niet zijn toegelaten in het kader van de regeling.

(47) Om deze redenen is de Commissie van mening dat de SDVO, door de handelsnaam te ontwikkelen en de publiciteits- en promotiecampagne voor de Flanders Queen Mussel te lanceren, buiten het toepassingsgebied van haar statuten en van Besluit N 274/03 heeft gehandeld.

(48) Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van oordeel dat de SDVO de in het kader van de regeling goedgekeurde steun heeft misbruikt wat de ontwikkeling van een handelsmerk en publiciteit betreft.

6.2. ***Het mosselproject*: exploitatie van 87 extra kooien**

(49) De Commissie is op de hoogte van het feit dat het mosselproject uit verschillende onderdelen bestaat. Het eerste deel van het project als zodanig wordt niet betwist voor zover het betrekking heeft op de investeringen die zijn gedaan na afsluiting van het proefproject. De Commissie is van mening dat de SDVO, vanwege de aankoop en exploitatie van de 87 extra mosselkooien, niet in overeenstemming met haar statuten en met Besluit N 274/03 heeft gehandeld.

(50) Volgens de Belgische autoriteiten was de exploitatie van de 87 extra kooien een kortetermijnoperatie, gericht op het algemeen belang. Zij wijzen er voorts op dat de uitbreiding van het aantal kooien een operatie op grotere schaal was dan operaties die gewoonlijk door particuliere bedrijven worden ondernomen. Particuliere bedrijven zouden immers niet op dergelijk grote schaal investeren zonder te weten of de operatie op grotere schaal winstgevend kan zijn.

(51) De Commissie betwijfelt evenwel of de aanschaf en de exploitatie van 87 extra kooien als een kortetermijnactie kan worden gezien.

(52) Ten eerste is de Commissie van oordeel dat de aanschaf van 87 extra kooien neerkomt op een langetermijninvestering die bezwaarlijk te verzoenen is met het concept van een kortetermijnactie.

(53) Ten tweede stelt de Commissie vast dat de SDVO de aanschaf van de 87 extra kooien kennelijk niet zag als een kortetermijnactie die uitsluitend zou dienen om de studie mogelijk te maken. De SDVO heeft de aanschaf als een investering behandeld en heeft naar manieren gezocht om de investering te doen renderen. Zo had zij al in 2008 plannen om de activiteiten voort te zetten via een nieuwe dochteronderneming. Ook in 2009 toen de SDVO officieel stopte met de verkoop van de Flanders Queen Mussel, ging zij toch door met de exploitatie van de 87 extra kooien. Zij leasede en verhuurde haar infrastructuur en oogstdiensten aan een andere onderneming en oefende dus een commerciële activiteit uit. De oprichting van een commerciële dochteronderneming voor de exploitatie van het mosselproject lijkt te bevestigen dat de SDVO inderdaad niet echt de bedoeling had om de resultaten eenvoudigweg te leveren ten bate van de sector.

(54) De Commissie merkt in dit verband op dat de in 2009 tussen de SDVO en de VSVC gesloten overeenkomsten bepalingen bevatten om de commerciële belangen van de VSVC veilig te stellen (garantieregeling, bepalingen ter voorkoming van een mogelijk belangenconflict tussen de VSVC en andere producenten). Dergelijke regelingen en bepalingen lijken te bevestigen dat de exploitatie van de extra kooien een commerciële activiteit en geen activiteit in het algemeen belang was.

(55) Naar mening van de Commissie behoren de 87 kooien tot de normale productie. De Commissie is immers van mening dat het tot het normale productie- en bedrijfsontwikkelingsproces van een bedrijf behoort om productiemiddelen aan te schaffen en uit te breiden zodra de economische en biologische haalbaarheid van een product is getest en bevestigd.

(56) De Commissie is het niet eens met de Belgische autoriteiten wanneer zij aanvoeren dat geen enkel bedrijf zou investeren in extra productiemiddelen zonder op voorhand garanties te hebben dat de productie op een grotere schaal winstgevend zal zijn. Bedrijven investeren wel degelijk in het opschalen van de productie ook wanneer er geen andere bedrijven zijn die hebben geprobeerd op dezelfde schaal te produceren. Zij vertrouwen op hun ervaring met het produceren op kleinere schaal en op prognoses. Het is een principe uit de algemene economie dat wat op kleine schaal mogelijk en winstgevend is, door schaalvoordelen op grotere schaal ook mogelijk, en zelfs nog winstgevender is, aangezien de vaste kosten over een grotere hoeveelheid producten worden gespreid.

(57) Ten slotte vindt Commissie niet dat de SDVO door haar productiemiddelen uit te breiden, een actie in het belang van de hele sector heeft ondernomen. Aangezien er al een andere marktdeelnemer met ervaring in deze sector een bedrijvigheid op werkelijke schaal aan het ontwikkelen was, hadden de aankoop en de exploitatie van 87 extra kooien een rechtstreekse impact op de markt en op de concurrentie. Dit blijkt trouwens ook uit het feit dat de SDVO als een concurrent leek op te treden, veeleer dan als een entiteit die een experiment uitvoert.

(58) Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van oordeel dat de SDVO de in het kader van de regeling goedgekeurde steun heeft misbruikt wat de exploitatie van de 87 extra kooien betreft.

6.3. **Promotiecampagne *Dagverse vis***

(59) De Commissie merkt op dat de SDVO, door de Belgische oorsprong van de producten (door de Belgische kustvloot gevangen vis) aan te prijzen in contrast met vis die door buitenlandse vaartuigen is gevangen, wel degelijk heeft verwezen naar de geografische oorsprong van de producten en dus in strijd met haar statuten en met Besluit N 274/03 heeft gehandeld.

(60) De Commissie neemt er echter akte van dat de campagne Dagverse vis is aangepast en geen verwijzing meer bevat naar de geografische oorsprong van de producten.

(61) Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van oordeel dat de SDVO de in het kader van de regeling goedgekeurde steun heeft misbruikt wat de verwijzing naar de geografische oorsprong betreft.

6.4. **Opsporen van nieuwe schelpdierbestanden**

(62) De Commissie stelt vast dat het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden niet is opgenomen in de lijst met taken van de SDVO die in haar statuten is opgenomen. Met name lijkt het niet overeen te komen met de taken als omschreven onder c) Verbetering van het beheer van de visbestanden en van de controle op de visserij. Het zoeken naar nieuwe commercieel exploiteerbare schelpdierbestanden komt niet overeen met het permanent monitoren van de kwaliteit en de kwantiteit van de levende aquatische hulpbronnen, noch met het monitoren van de sociaaleconomische situatie van de visserijsector of met het verlenen van advies aan de overheid inzake de controle op de visserijinspanning.

(63) Bijgevolg is de Commissie van oordeel dat dergelijke maatregelen niet behoren tot het type maatregelen die de Commissie bij Besluit N 274/03 heeft goedgekeurd. Het gaat noch om een controle-, noch om een instandhoudingsmaatregel. Integendeel, de maatregel is gericht op de commerciële exploitatie van de op te sporen bestanden en zal uiteindelijk resulteren in een toename van de visserijinspanning.

(64) De Commissie merkt voorts op dat het opsporen van nieuwe commercieel exploiteerbare schelpdierbestanden niet tot de door de Commissie bij Besluit N 274/03 goedgekeurde maatregelen kan hebben behoord, omdat krachtens artikel 17 van Verordening (EG) nr. 2792/1999, waarnaar de Visserijrichtsnoeren 2001 verwijzen, experimentele visserijprojecten enkel door het FIOV ([6]) worden ondersteund voor zover ze zijn gericht op de instandhouding van de visbestanden.

(65) Zoals al is gezegd, lijkt het vaststellen van de aanwezigheid van commercieel exploiteerbare schelpdierbestanden op het Belgische continentaal plat niet gericht op de instandhouding van die bestanden, doch veeleer op de exploitatie ervan.

([6]) Financieel Instrument voor de Oriëntatie van de Visserij, zie Verordening (EG) nr. 1263/1999 van de Raad van 21 juni 1999 betreffende het Financieringsinstrument voor de Oriëntatie van de Visserij (PB L 161 van 26.6.1999, blz. 54).

(66) Bovendien is het opsporen van nieuwe exploiteerbare bestanden een activiteit die normaal door particuliere ondernemingen wordt ondernomen en zijn de uitgaven voor een dergelijke activiteit normale productiekosten, die dus niet in het kader van de regeling kunnen worden gefinancierd.

(67) Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van oordeel dat de SDVO de in het kader van de regeling goedgekeurde steun heeft misbruikt wat het initiatief voor het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden betreft.

7. **CONCLUSIE**

(68) De Commissie is van mening dat de SDVO door haar betrokkenheid bij de in de paragrafen 6.1 tot en met 6.4 genoemde projecten niet heeft gehandeld overeenkomstig de statuten die bij de Commissie zijn aangemeld en door de Commissie zijn goedgekeurd bij Besluit N 274/03 van 16 december 2003. De Commissie is bijgevolg van oordeel dat de SDVO misbruik heeft gemaakt van een deel van de in het kader van de regeling verleende steun.

(69) De Commissie wenst in dit verband te benadrukken dat het sinds lange tijd overeenkomstig artikel 107 vaste praktijk is om misbruikte steun terug te vorderen van degene die de steun heeft ontvangen. Deze praktijk is verankerd in artikel 14 van de procedureverordening.

(70) België moet derhalve alle nodige maatregelen nemen om de misbruikte steun van de begunstigde terug te vorderen. België dient het volledige bedrag terug te vorderen dat aan de ontwikkeling van de in de paragrafen 6.1 tot en met 6.4 vermelde projecten is besteed. Daartoe moet België de begunstigde verplichten de steun terug te betalen binnen vier maanden na de datum van kennisgeving van dit besluit.

(71) In artikel 14, lid 2, van de procedureverordening is bepaald dat over de op grond van een terugvorderingsbesluit terug te vorderen steun rente verschuldigd is, berekend tegen een door de Commissie vastgesteld passend percentage. De rente moet worden betaald vanaf de datum waarop de misbruikte steun voor de begunstigde beschikbaar was tot de datum van daadwerkelijke terugbetaling van de steun.

(72) De rente moet worden berekend overeenkomstig hoofdstuk V van Verordening (EG) nr. 794/2004 van de Commissie ([7]) (nu artikel 108 VWEU). De Commissie vraagt België om de steun, inclusief rente, binnen vier maanden na de kennisgeving van dit besluit terug te betalen overeenkomstig het bepaalde hieronder.

(73) De Commissie verzoekt België de verlangde gegevens te verstrekken aan de hand van de als bijlage I aan dit besluit gehechte vragenlijst en daarbij duidelijk aan te geven welke maatregelen zijn gepland en al zijn genomen om de misbruikte staatssteun onverwijld en daadwerkelijk terug te vorderen. De Commissie verzoekt België om binnen twee maanden vanaf de kennisgeving van dit besluit de Commissie alle documenten (zoals circulaires, terugvorderingsbevelen enz.) te bezorgen waarmee wordt gestaafd dat tegen de ontvanger van de misbruikte steun een terugvorderingsprocedure is ingeleid.

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Door de projecten aan te gaan voor het ontwikkelen van een handelsnaam en publiciteit, het exploiteren van 87 extra kooien, het voeren van de promotiecampagne Dagverse Vis en het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden, heeft de SDVO niet gehandeld overeenkomstig het besluit van de Commissie van 16 december 2003 over staatssteun N 274/03. De aldus misbruikte steun is onverenigbaar met de interne markt.

Artikel 2

1. België zal bij de SDVO de steun terugvorderen die is misbruikt in het kader van de projecten voor het ontwikkelen van een handelsnaam en publiciteit, het exploiteren van 87 extra kooien, het voeren van de promotiecampagne Dagverse Vis en het opsporen van nieuwe schelpdierbestanden.

2. Over het terug te vorderen bedrag is rente verschuldigd vanaf de datum waarop het ter beschikking stond van de begunstigden tot de daadwerkelijke terugbetaling ervan.

3. De rente wordt op samengestelde grondslag berekend overeenkomstig hoofdstuk V van Verordening (EG) nr. 794/2004 en Verordening (EG) nr. 271/2008 van de Commissie ([8]) tot wijziging van Verordening (EG) nr. 794/2004.

([7]) Verordening (EG) nr. 794/2004 van de Commissie van 21 april 2004 tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (nu artikel 108 VWEU) (PB L 140 van 30.4.2004, blz. 1).

([8]) Verordening (EG) nr. 271/2008 van de Commissie van 30 januari 2008 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 794/2004 van de Commissie tot uitvoering van Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 82 van 25.3.2008, blz. 1).

Artikel 3

1. De verleende, in artikel 1 bedoelde steun wordt met onmiddellijke ingang en feitelijk teruggevorderd.

2. België ziet erop toe dat dit besluit binnen vier maanden na kennisgeving ervan ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 4

1. Binnen twee maanden na kennisgeving van dit besluit dient België de volgende informatie in bij de Commissie:

a) documenten over de in lid 1 bedoelde steun waaruit blijkt hoeveel steun in totaal aan de in artikel 2 bedoelde projecten is besteed. Deze informatie wordt verstrekt aan de hand van de vragenlijst in bijlage 1 bij dit besluit;

b) het totale terug te vorderen bedrag (hoofdsom en rente);

c) een gedetailleerde beschrijving van de reeds genomen of de voorgenomen maatregelen om aan dit besluit te voldoen;

d) documenten waaruit blijkt dat de begunstigde is aangemaand om de steun terug te betalen.

2. België houdt de Commissie op de hoogte van de stand van uitvoering van de nationale matregelen die het heeft genomen om dit besluit ten uitvoer te leggen, en dit tot de in artikel 1 bedoelde steun volledig is terugbetaald. België verstrekt, op verzoek van de Commissie, onverwijld informatie over de reeds genomen en de voorgenomen maatregelen om aan dit besluit te voldoen. Tevens dient België uitvoerige informatie te verstrekken over de reeds door de ontvanger terugbetaalde steunbedragen en rente.

Artikel 5

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk België.

Gedaan te Brussel, 27 januari 2015.

Voor de Commissie

Karmenu VELLA

Lid van de Commissie